

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

BIULETYN

Z 28. POSIEDZENIA
RADY OCHRONY PRACY (X KAD.)
W DNIU 7 LISTOPADA 2017 R.

Biuletyn z posiedzenia

Rady Ochrony Pracy (nr 28/X kad.)

7 listopada 2017 r.

Rada Ochrony Pracy, obradująca pod przewodnictwem posła **Janusza Śniadka (PiS)**, przewodniczącego Rady, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- przyjęcie stanowiska Rady Ochrony Pracy w sprawie projektu budżetu Państwowej Inspekcji Pracy na 2018 r.,
- wyrażenie opinii w sprawie powołania pana Bogdana Drzastwy oraz pana Andrzeja Kwalińskiego na stanowiska zastępców głównego inspektora pracy,
- „Działania ZUS oraz KRUS w celu zmniejszenia liczby wypadków przy pracy i chorób zawodowych” – materiał przygotowany przez Ministerstwo Zdrowia, Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
- sprawy bieżące.

W posiedzeniu udział wzięli: **Wiesław Łyszczek** główny inspektor pracy wraz ze współpracownikami, **Bogdan Drzastwa**, **Andrzej Kwaliński** kandydaci na stanowiska zastępców głównego inspektora pracy, **Małgorzata Nietopiel** dyrektor Departamentu Prewencji i Rehabilitacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ze współpracownikiem, **Krzysztof Retyk** zastępca prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wraz ze współpracownikami, **prof. Danuta Koradecka** dyrektor Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego wraz ze współpracownikami, **dr Marek Woch** pełnomocnik prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia.

W posiedzeniu udział wzięła pracownica Kancelarii Sejmu **Ewa Mierosławska** – z sekretariatu Rady w Biurze Prawnym i Spraw Pracowniczych.

Przewodniczący Rady Ochrony Pracy Janusz Śniadek:

Otwieram posiedzenie Rady Ochrony Pracy. Witam pana Wiesława Łyszczka – głównego inspektora pracy wraz ze współpracownikami, panów Bogdana Drzastwę i Andrzeja Kwalińskiego – kandydatów na stanowiska zastępców głównego inspektora pracy, panią Małgorzatę Nietopiel – dyrektor Departamentu Prewencji i Rehabilitacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wraz ze współpracownikiem, panią prof. Danutę Koradecką – dyrektor Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego wraz ze współpracownikami, pana Krzysztofa Retyka – zastępcę prezesa KRUS wraz ze współpracownikami, pana dr Marka Wocha – pełnomocnika prezesa NFZ. Witam członków Rady i zaproszonych gości.

Proponowany porządek dzienny dzisiejszego posiedzenia Rady przedstawia się następująco: pkt 1 – przyjęcie stanowiska Rady Ochrony Pracy w sprawie projektu budżetu Państwowej Inspekcji Pracy na 2018 r. pkt 2 – wyrażenie opinii w sprawie powołania pana Bogdana Drzastwy i pana Andrzeja Kwalińskiego na stanowiska zastępców głównego inspektora pracy, pkt 3 – „Działania ZUS i KRUS w celu zmniejszenia liczby wypadków i chorób zawodowych” – materiał przygotowany przez Ministerstwo Zdrowia, Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, pkt 4 – sprawy bieżące.

Czy są uwagi do proponowanego porządku dziennego? Nie widzę zgłoszeń.

Zatem uznaję porządek dzienny dzisiejszego posiedzenia za przyjęty.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu pierwszego – przyjęcie stanowiska Rady Ochrony Pracy w sprawie projektu budżetu Państwowej Inspekcji Pracy na 2018 r.

Zostałem poproszony o przedstawienie projektu stanowiska przyjętego przez Zespół ds. Prawno-Organizacyjnych na wczorajszym posiedzeniu. Oto jego brzmienie: „Rada Ochrony Pracy na posiedzeniu 24 października br. zapoznała się z projektem budżetu Państwowej Inspekcji Pracy na 2018 r. Projekt budżetu PIP został przygotowany na podstawie wytycznych ministra finansów z uwzględnieniem poszerzonego zakresu działania wynikającego ze skali oddziaływania oraz wzrastającej liczby zadań uzasadniających wzrost wynagrodzeń kadry inspektorskiej oraz pozostałych wydatków bieżących.

Planowane wydatki w 2018 r. ustalono na kwotę 347 606 tys. zł i są one wyższe od kwoty przewidzianej w ustawie budżetowej na 2017 r. realnie o 5%. PIP zaplanowała 8% wzrost funduszu wynagrodzeń, na który – jak uzasadniał główny inspektor pracy na posiedzeniu Rady – składa się przede wszystkim przewidywany wzrost prognozowanego średniorocznego zatrudnienia w urzędzie do poziomu 2710,2 etatu przy docelowym planie zatrudnienia w wysokości 2836 etatów. W projekcie budżetu uwzględniono 4% podwyżki dla pracowników Inspekcji.

Wzrost pozostałych wydatków bieżących jest skutkiem zmniejszenia budżetu Inspekcji w 2017 r. o ponad 9 mln zł. Środki zaplanowane na 2018 r. wyrównują wysokość wydatków do poziomu niezbędnego do sprawnego funkcjonowania i wykonania zadań Państwowej Inspekcji Pracy.

Po wysłuchaniu uzasadnienia przedstawionego przez głównego inspektora pracy i dyskusji Rada stwierdza, iż przedłożony projekt budżetu Państwowej Inspekcji Pracy na 2018 r. został opracowany w sposób uzasadniony zakresem jej działalności. Podstawę do pozytywnego zaopiniowania projektu budżetu PIP na 2018 r. stanowią również raporty NIK z wykonania budżetu Inspekcji w poprzednich latach potwierdzające celowość wydatków oraz oszczędne i gospodarne ich realizowanie zgodnie z zasadami ustawy o finansach publicznych.

Planowany w 2018 r. wzrost funduszu wynagrodzeń należy uznać za w pełni uzasadniony. W latach 2009 – 2015 wynagrodzenia w Państwowej Inspekcji Pracy utrzymywały się na zbliżonym poziomie na skutek przepisów ustaw okołobudżetowych. Ustawa budżetowa na 2016 r. zapewniła wprawdzie wzrost funduszu wynagrodzeń, niemniej jednak nie zrekompensowała realnej ich obniżki w ww. okresie.

Rada uważa, że realizacja kolejnych zadań nakładanych na Państwową Inspekcję Pracy wymaga jej wzmocnienia kadrowego. Planowany wzrost funduszu wynagrodzeń powinien przyczynić się m.in. do pozyskiwania przez Państwową Inspekcję Pracy wysoko kwalifikowanej kadry inżynierów i prawników, co jest koniecznością wobec pojawiających się współcześnie wyzwań i zagrożeń w sferze ochrony pracy”.

Czy są uwagi do proponowanego stanowiska? Nie widzę zgłoszeń.

Przystępujemy do głosowania. Kto jest za przyjęciem stanowiska w brzmieniu proponowanym przez Zespół ds. Prawno-Organizacyjnych? (22) Kto jest przeciw? (0) Kto wstrzymał się od głosu? (0)

Stwierdzam, że Rada jednogłośnie przyjęła stanowisko w sprawie projektu budżetu Państwowej Inspekcji Pracy na 2018 r.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku dziennego – wyrażenie opinii w sprawie powołania pana Bogdana Drzastwy oraz pana Andrzeja Kwalińskiego na stanowiska zastępców głównego inspektora pracy.

Proszę o zabranie głosu głównego inspektora pracy pana Wiesława Łyszczka.

Główny inspektor pracy Wiesław Łyszczek:

W 1992 r. pan Bogdan Drzastwa został zatrudniony w Okręgowym Inspektoracie Pracy w Koszalinie. W 1997 r. w związku z reformą administracyjną państwa i zmianą terytorialnej właściwości Okręgowy Inspektorat Pracy w Koszalinie został włączony w skład Okręgowego Inspektoratu Pracy w Szczecinie. W 1993 r. pan Bogdan Drzastwa uzyskał uprawnienia inspektora pracy i od tego czasu realizował zadania związane z wykonywaniem i nadzorowaniem czynności kontrolnych na stanowiskach: inspektora pracy,

starszego inspektora pracy, a od 2002 r. po uzyskaniu tytułu specjalisty w zakresie bhp w zakładach opieki zdrowotnej – starszego inspektora pracy – specjalisty. Wyróżniająca ocena postawy pracowniczej oraz sukcesy zawodowe w zakresie nadzoru nad zakładami opieki zdrowotnej, badania okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy, były podstawą do awansowania w 2005 r. na stanowisko nadinspektora pracy, a w 2007 r. na stanowisko nadinspektora pracy – kierownika Oddziału w Koszalinie, które sprawował do 2013 r. Od marca 2017 r. pan Bogdan Drzastwa pełni obowiązki okręgowego inspektora pracy w Bydgoszczy.

Pan Andrzej Kwaliński legitymuje się ponad 32-letnim okresem zatrudnienia w Państwowej Inspekcji Pracy. W tym okresie zdobył ogromne doświadczenie zawodowe, stale doskonalił warsztat inspektora pracy oraz awansując na wyższe stanowiska. W 1985 r. uzyskał uprawnienia inspektorskie. W latach 2006 – 2008 pełnił funkcję okręgowego inspektora pracy w Warszawie. W latach 2009 – 2016 był zatrudniony na stanowisku nadinspektora pracy. Od czerwca ub. r. kieruje Okręgowym Inspektoratem Pracy w Warszawie.

Pan Andrzej Kwaliński stale podnosi swoje kwalifikacje zawodowe. Ukończył liczne kursy i seminaria z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz pomiarów hałasu, oświetlenia i czynników chemicznych w środowisku pracy.

Po tej krótkiej prezentacji chciałbym przekazać głos obu kandydatom.

Kandydat na stanowisko zastępcy głównego inspektora pracy Bogdan Drzastwa:

Od 9 marca br. – o czym powiedział główny inspektor pracy – pełnię obowiązki okręgowego inspektora pracy w Bydgoszczy. Nie mam nic do dodania do prezentacji mojej kandydatury dokonanej przez szefa. Oczekuję na pytania członków Rady.

Przewodniczący Rady Ochrony Pracy Janusz Śniadek:

Krótko i konkretnie.

Proszę kolejnego kandydata.

Kandydat na stanowisko zastępcy głównego inspektora pracy Andrzej Kwaliński:

Posiadam ogólny ponad 42-letni staż pracy, z tego przez ponad 32 lata – od marca 1985 r. jestem związany z Państwową Inspekcją Pracy. Jak zauważył główny inspektor pracy, przeszedłem wszystkie szczeble w Inspekcji – zaczynając od inspektora. Obecnie jestem okręgowym inspektorem pracy w Warszawie. Poprzednio sprawowałem tę funkcję w latach 2006 – 2008.

Posiadam wiele dodatkowych kwalifikacji – m.in. uprawnienia do pełnienia samodzielnych funkcji chociażby w budownictwie – do projektowania, nadzoru. Mam również uprawnienia inspektora nadzoru ochron przeciwpożarowych.

Jeżeli członkowie Rady będą mieli dodatkowe pytania, chętnie odpowiem.

Przewodniczący Rady Ochrony Pracy Janusz Śniadek:

Czy członkowie Rady mają pytania do kandydatów?

Pani prof. Danuta Koradecka, proszę.

Zastępca przewodniczącego Rady Ochrony Pracy Danuta Koradecka:

Chciałabym zapytać głównego inspektora pracy, jak będzie przedstawiała się struktura kierownictwa PIP po powołaniu nowych zastępców głównego inspektora pracy? Profil pana Andrzeja Kwalińskiego częściowo odpowiada temu, co wcześniej prezentował śp. Leszek Zając. Jakie będą kompetencje nowych zastępców?

Główny inspektor pracy Wiesław Łyszczek:

Jeśli Rada Ochrony Pracy pozytywnie zaopiniuje kandydatów, pan Dariusz Mińkowski będzie zastępcą głównego inspektora pracy ds. prawnych, pan Andrzej Kwaliński – zastępcą głównego inspektora pracy ds. organizacyjnych, pan Bogdan Drzastwa – zastępcą głównego inspektora pracy ds. nadzoru. Tak będzie przedstawiał się schemat organizacyjny PIP po ukonstytuowaniu się nowego składu osobowego kierownictwa.

Zastępca przewodniczącego Rady Ochrony Pracy Danuta Koradecka:

W zakresie kompetencji którego z zastępców głównego inspektora pracy będzie problematyka bezpieczeństwa i higieny pracy?

Główny inspektor pracy Wiesław Łyszczek:

Bezpieczeństwo i higiena pracy będzie w dziale nadzoru, za który będzie odpowiadał pan Bogdan Drzastwa.

Przewodniczący Rady Ochrony Pracy Janusz Śniadek:

Czy ktoś z państwa ma jeszcze pytania?

Pani poseł Mrzygłocka, proszę.

Członek Rady Ochrony Pracy Izabela Katarzyna Mrzygłocka:

Członkowie Rady Ochrony Pracy otrzymali informację dotyczącą pana Andrzeja Kwalińskiego i postępowań, które były – albo mogą być – prowadzone wobec kandydata. Dlatego zapytuję kandydata, czy wobec niego prowadzone są postępowania dyscyplinarne, prokuratorskie czy inne?

Kandydat na stanowisko zastępcy głównego inspektora pracy Andrzej Kwaliński:

Nie są prowadzone wobec mnie żadne postępowania prokuratorskie czy dyscyplinarne. W 2005 r. okręgowy inspektor pracy w Warszawie skierował do prokuratury zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przeze mnie. Prokurator po rozpoznaniu sprawy – po 9 czy 10 miesiącach – uznał, iż z powodu braku przesłanek czynu zabronionego nie będzie wszczynał postępowania w tym zakresie.

Przewodniczący Rady Ochrony Pracy Janusz Śniadek:

Jasno i kategorycznie.

Czy są jeszcze jakieś pytania?

Pani poseł Bożena Borys-Szopa, proszę.

Członek Rady Ochrony Pracy Bożena Borys-Szopa:

Myślę, że to będzie bardziej sprostowanie, bo kandydat na zastępcę głównego inspektora pracy powiedział o 2005 r. Czy na pewno chodzi o 2005 r., czy 2015 r.?

Kandydat na stanowisko zastępcy głównego inspektora pracy Andrzej Kwaliński:

Chodzi o 2015 r., przepraszam bardzo.

Przewodniczący Rady Ochrony Pracy Janusz Śniadek:

Czy są jeszcze jakieś pytania? Nie widzę zgłoszeń.

Zatem przystępujemy do procedury opiniowania kandydatów, zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy.

Proponuję powołanie komisji skrutacyjnej w składzie: pani Ewa Górską, pan Kazimierz Kimso i pan Zbigniew Żurek. Wszyscy kandydaci wyrazili zgodę.

Czy są inne kandydatury do komisji skrutacyjnej? Nie widzę zgłoszeń.

Kto jest za powołaniem komisji skrutacyjnej w proponowanym składzie? (22) Kto jest przeciw? (0) Kto wstrzymał się od głosu? (0)

Stwierdzam, że Rada jednogłośnie powołała komisję skrutacyjną.

Proszę komisję skrutacyjną o ukonstytuowanie się. Uzgodniłem z komisją skrutacyjną, że przeprowadzimy jedno głosowanie, w którym zaopiniujemy dwóch kandydatów. Zatem każdy z obecnych na posiedzeniu członków Rady otrzyma dwie karty do głosowania.

Czy jest sprzeciw wobec tej propozycji? Nie widzę zgłoszeń.

Proszę komisję skrutacyjną o rozdanie kart do głosowania.

Przewodnicząca komisji skrutacyjnej Ewa Górską:

Chciałabym wyjaśnić sposób głosowania, jeżeli ktoś jest za wyrażeniem pozytywnej opinii o kandydatach stawia znak X w polu przy wyrazie TAK, jeśli przeciwny – to przy wyrazie NIE, jeśli wstrzymuje się – to przy wyrazie WSTRZYMUJĘ SIĘ.

Przewodniczący Rady Ochrony Pracy Janusz Śniadek:

Czy wszyscy członkowie Rady otrzymali karty do głosowania? Tak.

Przystępujemy do głosowania.

Proszę komisję skrutacyjną o zebranie kart, a następnie obliczenie wyników.

Proponuję, aby w czasie liczenia głosów przez komisję skrutacyjną rozpocząć rozpatrywanie punktu trzeciego porządku dziennego – „Działania ZUS oraz KRUS w celu zmniejszenia liczby wypadków i chorób zawodowych”. Materiał został przygotowany

przez Ministerstwo Zdrowia, Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz Kasę Rolniczego Ubezpieczenia społecznego.

Jako pierwszą poproszę o zabranie głosu panią Małgorzatę Nietopiel – dyrektor Departamentu Prewencji i Rehabilitacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Dyrektor Departamentu Prewencji i Rehabilitacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Małgorzata Nietopiel:

Celem strategicznym Komisji Europejskiej – realizowanym w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, partnerami społecznymi oraz instytucjami i organami UE – jest zapewnienie bezpiecznego i zdrowego środowiska pracy dla ponad 217 mln pracowników w UE. Głównym celem strategii na rzecz bezpieczeństwa i higieny pracy jest spadek liczby wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz zmniejszenie problemów zdrowotnych związanych z warunkami pracy. Podstawowe zasady to: prewencja lepsza od rehabilitacji, rehabilitacja lepsza od przedwczesnego opuszczania rynku pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych – podobnie jak wiele innych instytucji – wpisuje się w realizację strategii europejskiej. Celem prowadzonej przez ZUS prewencji wypadkowej:

- jest zapobieganie wypadkom przy pracy i chorobom zawodowym oraz problemom zdrowotnym na poziomie przedsiębiorstw,
- promowanie inicjatyw angażujących pracowników w decyzje przedsiębiorstwa, dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa w pracy oraz kierownictwo w działania związane z bhp,
- propagowanie właściwych wzorców.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych prowadząc działalność prewencyjną współpracuje z wieloma instytucjami rządowymi i pozarządowymi, w szczególności z Państwową Inspekcją Pracy, Centralnym Instytutem Ochrony Pracy – Państwowym Instytutem Badawczym, Instytutem Medycyny Pracy w Łodzi, Wyższym Urzędem Górniczym oraz Stowarzyszeniem Przyjaciół Integracji. Podejmujemy wspólne inicjatywy i działania zarówno na szczeblu centralnym, jak i lokalnym.

Wśród zadań realizowanych przez ZUS na podstawie art. 37 ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków i chorób zawodowych należy wymienić:

- 1) dofinansowanie działań skierowanych na utrzymanie zdolności do pracy przez cały okres aktywności zawodowej, prowadzonych przez płatników składek,
- 2) zamawianie analiz przyczyn i skutków wypadków przy pracy, a zwłaszcza wypadków śmiertelnych, ciężkich i zbiorowych oraz chorób zawodowych,
- 3) upowszechnianie wiedzy o zagrożeniach powodujących wypadki przy pracy i choroby zawodowe oraz sposobach przeciwdziałania tym zagrożeniom,
- 4) prowadzenie prac naukowo-badawczych, mających na celu eliminację lub ograniczenie przyczyn powodujących wypadki przy pracy i choroby zawodowe.

Kwota wydatków na prewencję wypadkową określona w ustawie budżetowej na 2017 r. wynosi blisko 70,5 mln zł, co stanowi ponad 1% należnych składek na ubezpieczenie wypadkowe, przewidzianych w planie finansowym Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na bieżący rok.

Przechodzę do omówienia dofinansowania działań skierowanych na utrzymanie zdolności do pracy przez cały okres aktywności zawodowej, prowadzonych przez płatników składek. To priorytet Zakładu w zakresie prewencji wypadkowej. Na jego realizację planujemy najwięcej środków. Program dofinansowania jest realizowany od 2013 r. Jego celem jest poprawa poziomu bezpieczeństwa technicznego poprzez realizację projektów inwestycyjnych (zabezpieczenie maszyn, urządzeń, zmniejszenie uciążliwości na stanowiskach pracy), a także poprawa poziomu bezpieczeństwa systemowego poprzez realizację projektów doradczych (ocena ryzyka zawodowego, procedury bezpiecznej pracy, instrukcje bhp dla poszczególnych stanowisk pracy). Celem tych działań jest poprawa bezpieczeństwa i higieny pracy, zmniejszenie zagrożenia wypadkami przy pracy lub chorobami zawodowymi. Są one realizowane poprzez zredukowanie niekorzystnego oddziaływania czynników ryzyka, które powinno dotyczyć przynajmniej jednego z parametrów charakteryzujących warunki pracy, takich jak: hałas, wibracje, czynniki chemiczne i bio-

logiczne, bezpieczeństwo techniczne, obciążenie wysiłkiem, promieniowanie jonizujące i niejonizujące, oświetlenie, mikroklimat, zapylenie.

Głównym założeniem programu dofinansowania jest wspieranie pracodawców, którzy podejmują działania mające na celu poprawę warunków pracy w zakładzie pracy. O dofinansowanie mogą starać się wszyscy płatnicy składek, odprowadzający składki na ubezpieczenie społeczne. Oferowane przedsiębiorcom wsparcie ma charakter dofinansowania, zatem niezbędnym czynnikiem jest zaangażowanie przez płatnika własnych środków finansowych. Dofinansowanie jest bezzwrotne, a jego wielkość jest zróżnicowana w zależności od liczby pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwie.

Na slajdzie pokazano maksymalne kwoty dofinansowania projektów doradczych, inwestycyjnych i inwestycyjno-doradczych w zależności od rodzaju przedsiębiorstwa. Poziom dofinansowania wynosi 20% wartości projektu dla dużych przedsiębiorstw i 90% – dla mikroprzedsiębiorstw. Natomiast maksymalne kwoty dofinansowania dla dużych przedsiębiorstw wynoszą do 500 tys. zł, dla mikroprzedsiębiorstw – do 140 tys. zł. Średnia wartość dofinansowanego projektu wynosi na chwilę obecną ok. 80 tys. zł.

Chciałabym teraz przedstawić tryb postępowania związanego z dofinansowaniem płatników składek. Etap pierwszy – to złożenie przez płatnika – w dowolnej placówce ZUS – wniosku o dofinansowanie projektu. Wnioski przekazywane są do jednego z pięciu centrów dofinansowania. Są one zlokalizowane w Bydgoszczy, Jaśle, Olsztynie, Opolu oraz Ostrowie Wielkopolskim. W drugim etapie wnioski są oceniane pod względem formalnym. Sprawdzane jest m.in., czy płatnik zalega z płatnościami składek. Po dokonaniu oceny formalnej i prawidłowości przygotowania, wniosek przekazywany jest do eksperta (z Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego), który dokonuje jego weryfikacji merytorycznej. Chodzi o potwierdzenie, iż działania opisane we wniosku spowodują poprawę warunków pracy. Po ocenie merytorycznej wniosku dokonanej przez eksperta z danej dziedziny następuje podpisanie umowy o dofinansowanie – trzeci etap. Po 14 dniach od podpisania umowy następuje wypłata I transzy środków na dofinansowanie – czwarty etap. Wielkość I transzy – to kwota w wysokości do połowy środków na dofinansowanie. Realizacja projektu trwa zazwyczaj od miesiąca do 18 miesięcy. Jak dotychczas, nie było projektów realizowanych dłużej. Wnioskodawca potwierdza zrealizowanie projektu poprzez przesłanie sprawozdania. Następnie – etap piąty – zrealizowany projekt jest odbierany przez eksperta – specjalistę z danej dziedziny. Wypłata II transzy dofinansowania następuje w ciągu 30 dni od podpisania protokołu odbioru projektu.

Program dofinansowania jest realizowany od 2013 r. Dofinansowano wówczas 7 projektów. Natomiast w 2016 r. dofinansowano 570 projektów. Do tej pory podpisaliśmy 1450 umów o dofinansowanie, co pozwoliło na poprawę warunków pracy prawie 20 tys. pracowników na terenie całego kraju. Prezentowany slajd ilustruje dynamiczny wpływ wniosków w latach 2013 – 2016. W 2013 r. wpłynęło 7 wniosków, w 2014 r. – 526, w 2015 r. – 3782, w 2016 r. – 5601. Obecnie w Zakładzie jest 10 211 wniosków. Uwzględnivszy wielkość środków przeznaczonych na ten cel w ustawie budżetowej, w lutym br. podjęliśmy decyzję o wstrzymaniu przyjmowania wniosków, co nie oznacza, że one nie wpływają. Wnioskodawcy otrzymują informację, że wstrzymano przyjmowanie wniosków. Na wykresie zaznaczono, iż już po podjęciu decyzji wpływa po kilka, kilkanaście wniosków miesięcznie. Niemniej jednak ponad 10 tys. wniosków przygotowanych jest do dofinansowania. Sukcesywnie podpisywane są umowy.

Ponad 20% wniosków otrzymuje oceny negatywne ze względu na braki formalne – nieprawidłowe przygotowanie, nieprawidłowe opisanie działań – oraz zaleganie z opłacaniem składek przez płatników. Ponad 5 tys. wniosków oczekuje na dofinansowanie.

Największe zainteresowanie programem dofinansowania, co przejawia się liczbą wniosków, które wpłynęły do ZUS, wykazali się płatnicy z województw: wielkopolskiego – 1785 wniosków, mazowieckiego – 1357 wniosków, śląskiego – 1162 wnioski, małopolskiego – 1017 wniosków. Najczęściej są to wnioski z mikro- i małych przedsiębiorstw – prawie 8 tys.

Dotychczas – jak powiedziałam – podpisaliśmy 1450 umów na łączną kwotę prawie 112 mln zł. Najwięcej umów podpisano z płatnikami z województw: wielkopolskiego

– 296, śląskiego – 234, małopolskiego – 181 i mazowieckiego – 106. Chciałabym jednak podkreślić, że we wszystkich województwach wnioskodawcy otrzymali dofinansowanie.

Slajd przedstawia liczbę zawartych umów w podziale na rodzaj przedsiębiorstwa. Kolejny – liczbę pracowników ogółem zatrudnionych w firmach, które otrzymały dofinansowanie oraz pracowników objętych projektami. Największa część dofinansowania obejmuje pracowników zatrudnionych w mikro- i małych przedsiębiorstwach. Poprawiono warunki pracy ok. 26% pracowników przedsiębiorstw.

Na kolejnych slajdach pokazano efekty działań realizowanych w ramach dofinansowanych projektów. Ostatnio zwracaliśmy szczególną uwagę na stanowiska budowlane. Dlatego slajdy dotyczą tej branży. W materiale przekazanym Radzie są opisane również stanowiska pracy w innych branżach.

W przedsiębiorstwie z branży robót budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków zrealizowano projekt inwestycyjny dotyczący ograniczenia obciążenia mięśniowo- szkieletowego na stanowisku operatora prasy do produkcji stropów. Z prawej strony slajdu widzimy stanowisko pracy przed zamontowaniem specjalistycznej obrotnicy mechanicznej, z lewej – zastosowanie specjalistycznej obrotnicy mechanicznej, dzięki czemu udało się odciążyć układ mięśniowo-szkieletowy oraz zmniejszyć wydatek energetyczny 4 pracowników zatrudnionych na stanowisku operatora prasy produkcji stropów.

Na kolejnym slajdzie zaprezentowano realizację projektu dotyczącego ograniczenia ryzyka upadku z wysokości na stanowisku pracy robotnik budowlany w przedsiębiorstwie z branży robót budowlanych związanych ze wznoszeniem budynku. Efektem realizacji tego projektu – zainstalowanie systemu barier – jest ograniczenie ryzyka upadku z wysokości dla 30 robotników budowlanych.

Projekt inwestycyjny dotyczący ograniczenia ryzyka upadku z wysokości na stanowisku montażysty zrealizowany w przedsiębiorstwie z branży robót budowlanych, specjalistycznych ograniczył – poprzez zastosowanie podestu ruchomego – ryzyko upadku z wysokości dla zatrudnionych na tym stanowisku.

Na następnym slajdzie przedstawiono realizację projektu inwestycyjnego dotyczącego ograniczenia obciążenia układu mięśniowo-szkieletowego w przedsiębiorstwie z branży robót budowlanych. Zastosowanie chwytaka hydraulicznego zmniejszyło obciążenia układu mięśniowo-szkieletowego pracowników zatrudnionych na stanowisku brukarza.

Program dofinansowania jest skutecznym narzędziem ograniczającym wypadki w pracy. Daje szansę na poprawę bezpieczeństwa pracowników, zwłaszcza zatrudnionych w mikro- i małych przedsiębiorstwach. Dofinansowując ze środków publicznych projekty zmierzające do poprawy warunków pracy, kładziemy nacisk na racjonalne i celowe ich wydatkowanie, m.in. zwracamy uwagę, aby dofinansowane działania doradcze miały przełożenie na działania inwestycyjne.

W ramach prewencji wypadkowej realizujemy również zadania dotyczące upowszechniania wiedzy o zagrożeniach powodujących wypadki przy pracy i choroby zawodowe. W latach 2009 – 2017 ZUS przekazał nieodpłatnie ponad 5100 pakietów środków ochrony indywidualnej pracodawcom – laureatom programów prewencyjnych dotyczących bezpieczeństwa pracy, organizowanych przez okręgowe inspektoraty pracy.

Prowadzimy również szkolenia z zakresu bezpieczeństwa pracy. Na slajdzie zaprezentowano przykładową tematykę szkoleń: „Stres w pracy oraz jego wpływ na występowanie wypadków przy pracy i chorób zawodowych”, „Twoje zasoby psychiczne i fizyczne – umiejętność czerpania”, „Zagrożenia elektromagnetyczne w placówkach służby zdrowia”, „Techniki relaksacyjne (neuromięśniowe)”, „Zagrożenie hałasem pracowników edukacyjnych (nauczycieli, wykładowców) i metody jego ograniczania”, „Zagrożenia czynnikami środowiska pracy w przemyśle farmaceutycznym”, „Narażenie na czynniki szkodliwe i uciążliwe – systemy wentylacji i klimatyzacji w pomieszczeniach biurowych”.

W 2016 r. ZUS zorganizował 1201 szkoleń skierowanych do pracodawców prowadzących działalność m.in. w sektorach: budownictwo, ochrona zdrowia, transport, przetwórstwo przemysłowe, edukacja. Przeszkolono ponad 32 tys. osób. W sumie w latach 2009 – 2016 przeprowadziliśmy 3862 szkolenia dla pracodawców i pracowników, w któ-

rych uczestniczyło 107 292 osoby. W ostatnich latach zintensyfikowaliśmy działania w tym zakresie.

Na slajdzie przedstawiono przykłady tematów szkoleń i seminariów organizowanych w bieżącym roku: „Czynniki szkodliwe i niebezpieczne występujące w procesie pracy – rodzaje i sposoby przeciwdziałania negatywnemu wpływowi na stan zdrowia pracownika”, „Ocena ryzyka zawodowego dla służby zdrowia”, „Zasady doboru środków ochrony indywidualnej”, „Pierwsza pomoc przedmedyczna”, „Jak sprawnie i bezpiecznie pracować głosem”, „Czynniki biologiczne szkodliwe w środowisku pracy”, „W pierwszej pracy – prawna ochrona pracy oraz zagrożenia występujące w środowisku pracy i ich eliminacja”.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych bierze udział w kampaniach informacyjnych. Między innymi w kampanii „Stres w pracy? Nie, dziękuję!”, której celem jest poszerzenie wiedzy na temat narastającego problemu związanego ze stresem i zagrożeniami psychospołecznymi w miejscu pracy oraz w kampanii „Bezpieczni na starcie, zdrowi na mecie”, której celem jest przede wszystkim promocja zrównoważonej pracy i zapobiegania problemom zdrowotnym w ciągu całego życia zawodowego.

We współpracy z Państwową Inspekcją Pracy Zakład upowszechnia materiały informacyjne: „Moja pierwsza praca” – broszura, „Budowa. Stop wypadkom” – broszura, „Prace pilarką tarczową” – karta z instruktażem stanowiskowym, „Ręczne prace transportowe” – karta z instruktażem stanowiskowym, „Stres w pracy. Poradnik dla pracodawców” – broszura, „ABC bhp” – książka. Na slajdzie umieszczono okładki tych materiałów.

We współpracy z Wyższym Urzędem Górniczym ZUS upowszechnia materiały adresowane do branży górniczej. To m.in. broszury „Roboty spawalnicze w zakładzie górniczym”, „Zagrożenie pyłami szkodliwymi dla zdrowia”, „Zawały stropu i opady skał jako podstawowe zagrożenie przy prowadzeniu robót górniczych”, ulotki dotyczące przestrzegania zasad bezpiecznego użytkowania maszyn oraz bezpiecznego stosowania materiałów chemicznych w górnictwie podziemnym, a także filmy animowane na temat zagrożeń występujących w górnictwie. Po prawej stronie slajdu zaprezentowano ich strony tytułowe.

Nowelizacja art. 37 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych przewiduje wzrost poziomu minimalnej kwoty przeznaczonej na prewencję wypadkową – od 1,1% należnych składek, możliwość wprowadzenia trybu konkursowego przy naborze wniosków. Po dofinansowaniu wniosków, które obecnie są na stanie ZUS, będziemy ogłaszać konkurs. Jego regulamin – wypracowany wspólnie ze specjalistami – będzie zatwierdzany przez Radę Nadzorczą ZUS. Po ogłoszeniu konkursu zbierane będą wnioski o dofinansowanie, które następnie będą oceniane od strony formalnej i merytorycznej. Chodzi o sporządzenie do końca roku listy podmiotów, które w następnym roku otrzymają dofinansowanie. W ten sposób nie będzie większej liczby wniosków niż możliwe do dofinansowania. Takie konkursy będą corocznie organizowane. W sytuacji, gdy konkurs nie przyniesie rozstrzygnięcia, będzie powtórzony po kilku miesiącach.

Realizacja programu dofinansowania wymaga współpracy z fachowcami. Dotychczas współpracujemy ze specjalistami z Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego. Nowelizacja ustawy pozwoli nam na stałą współpracę z ekspertami przy ocenie wniosków oraz kontroli i odbiorze dofinansowywanych projektów. W tym miejscu chciałabym podziękować pani prof. Danucie Koradeckiej – dyrektorowi CIOP-PIB za dotychczasową współpracę. Wiemy, że będzie kontynuowana.

Pracodawca wywiązując się z kodeksowego obowiązku ochrony zdrowia i życia pracowników poprzez zapewnienie bezpiecznych i higienicznych warunków pracy, przy odpowiednim wykorzystaniu osiągnięć nauki i techniki, może uzyskać wymierne wsparcie m.in. korzystając z oferty przygotowanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Przewodniczący Rady Ochrony Pracy Janusz Śniadek:

Dziękuję pani dyrektor Małgorzacie Nietopiel za interesującą prezentację.

Informuję, iż komisja skrutacyjna zakończyła pracę. Proszę przewodniczącą komisji o przedstawienie wyników głosowania.

Przewodnicząca komisji skrutacyjnej Ewa Górską:

Przekazuję wyniki głosowania tajnego w sprawie wyrażenia opinii na temat wniosku Marszałka Sejmu Marka Kuchcińskiego dotyczącego zamiaru powołania pana Andrzeja Kwalińskiego na stanowisko zastępcy głównego inspektora pracy. W głosowaniu udział wzięło 24 członków Rady Ochrony Pracy. Głosów ważnych oddano 24. Za wyrażeniem pozytywnej opinii w sprawie wniosku dotyczącego zamiaru powołania pana Andrzeja Kwalińskiego na stanowisko zastępcy głównego inspektora pracy oddano 14 głosów, przeciw – 6 oraz 4 głosy wstrzymujące.

Przekazuję wyniki głosowania tajnego w sprawie wyrażenia opinii na temat wniosku Marszałka Sejmu Marka Kuchcińskiego dotyczącego zamiaru powołania pana Bogdana Drzastwy na stanowisko zastępcy głównego inspektora pracy. W głosowaniu udział wzięło 24 członków Rady Ochrony Pracy. Głosów ważnych oddano 24. Za wyrażeniem pozytywnej opinii w sprawie wniosku dotyczącego zamiaru powołania pana Bogdana Drzastwy na stanowisko zastępcy głównego inspektora pracy oddano 15 głosów, przeciw – 4 oraz 5 głosów wstrzymujących.

Przewodniczący Rady Ochrony Pracy Janusz Śniadek:

Dziękuję komisji skrutacyjnej. Wobec zaprezentowanego wyniku głosowania, przesłaliśmy do marszałka Sejmu uchwały, w których znajdują się informacje, że Rada Ochrony Pracy pozytywnie zaopiniowała wnioski dotyczące powołania pana Andrzeja Kwalińskiego i pana Bogdana Drzastwy na stanowiska zastępców głównego inspektora pracy.

Życzę obu kandydatom, a także Państwowej Inspekcji Pracy oraz nam wszystkim, żeby ta rana spowodowana niespodziewanym odejściem Romana Giedrojcia powoli zaczęła zablizniać się.

Kontynuujemy rozpatrywanie punktu trzeciego porządku dziennego.

Proszę o zaprezentowanie materiału przygotowanego przez Centralny Instytut Ochrony Pracy – Państwowy Instytut Badawczy. Oddaję głos pani prof. Danucie Koradeckiej – dyrektor Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego.

Dyrektor Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego, zastępca przewodniczącego Rady Ochrony Pracy prof. Danuta Koradecka:

To bardzo satysfakcjonujące, że w naszym kraju udaje się zrealizować kilka spraw bezpośrednio adresowanych do osób pracujących w warunkach szkodliwych, niebezpiecznych czy uciążliwych. Idea konkursu, a wcześniej naboru wniosków rozwijała się stopniowo od momentu przyjęcia i określenia odpowiedniego wzrostu składki ubezpieczeniowej. To zasługa Rady Ochrony Pracy sprzed kilku lat, kiedy zmieniono przepis w ustawie o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych i określono harmonogram dojścia do 1% należnych składek przeznaczanych na prewencję wypadkową.

Zaskoczyła nas liczba wniosków napływających z całego kraju. To był pewien problem. Bowiem było zbyt mało środków na realizację wszystkich wniosków. Stąd powstała kwestia selekcji wniosków.

Współpracujemy z ZUS w realizacji programu dofinansowania. To dla nas duże wyzwanie. Realizujemy je dzięki determinacji pana dyrektora Podgórskiego i pana dr Gacka. Wydaje mi się, że ten program zawiera bardzo dobry psychologiczny mechanizm. Płatnik składek ZUS ma jednocześnie poczucie, że z zapłaconych pieniędzy może coś „odzyskać” na rzecz poprawy warunków pracy, że ZUS nie jest instytucją, która nie tylko pobiera składki, ale także potrafi mu pomóc. Wymowa tego faktu jest – wydaje mi się – bardzo ważna.

Proszę pana dr Gacka o krótką prezentację współpracy Instytutu z ZUS.

Kierownik Ośrodka Certyfikacji Osób i Systemów Zarządzania CIOP-PIB dr Witold Gacek:

Chciałbym przekazać kilka informacji na temat programu dofinansowania płatników składek, który był szeroko omówiony w poprzedniej prezentacji. Informacje, które przekażą będą dotyczyć wyłącznie bieżącego roku, a właściwie 4 miesiące tego roku.

W tym roku do realizacji programu powołano 36 ekspertów kluczowych do oceny wniosków w 12 obszarach technicznych oraz 60 regionalnych ekspertów o kompetencjach nadzorowanych przez CIOP-PIB (we wszystkich województwach) do kontroli w trakcie realizacji projektów oraz odbiorów końcowych zrealizowanych projektów. Są oni systematycznie szkoleni. Do tej pory w ciągu 4 miesięcy odbyło się 5 szkoleń.

Praca ekspertów oceniających projekty nie ogranicza się jedynie do krytyki. W trakcie oceny projektów, które dobrze rokują, eksperci wspierają wnioskodawców poprzez wskazywanie w recenzjach, które działania planowane w projektach należy poprawić w celu uzyskania maksymalnego efektu poprawy warunków pracy. Ponadto eksperci odbierający projekty oceniają racjonalność poniesionych wydatków. Na etapie odbioru projektów również dokonywane są korekty.

W okresie od 19 czerwca do 23 października br. do Instytutu wpłynęły 1054 wnioski. Oceniono 903 wnioski. Pozytywnie oceniono 468 wniosków, negatywnie – 179. Do poprawy skierowano 256 wniosków. Odebrano 403 zrealizowane projekty.

Wnioski złożone przez przedsiębiorców najczęściej dotyczyły: ograniczania obciążenia układu mięśniowo-szkieletowego – 35% wniosków, następnie instalacji urządzeń oczyszczających powietrze (filtracja i wentylacja) – 23%, poprawy bezpieczeństwa pracy na wysokości – 21%, poprawy oświetlenia na stanowiskach pracy – 6%, ograniczenie narażenia na hałas – 4%.

Chciałbym teraz przedstawić przykłady rozwiązań technicznych wprowadzanych w ramach programu, poprawiających warunki pracy. Na slajdzie zaprezentowano przykład zastosowania wentylacji ogólnej i miejscowej na różnych stanowiskach pracy m.in. w kuchniach przemysłowych, warsztatach samochodowych i przy spawaniu. Następny przykład dotyczy ograniczania obciążenia układu mięśniowo-szkieletowego przy ręcznych pracach transportowych. To m.in. wózki widłowe, różnego rodzaju manipulatory, windy dekararskie. Duża część projektów dotyczy zapewnienia bezpieczeństwa prac w budownictwie, szczególnie na wysokości. Na slajdzie zaprezentowano różnego rodzaju rusztowania ochronne oraz środki chroniące przed upadkiem z wysokości. Następny przykład – to zabezpieczenie bezpieczeństwa prac remontowych na wysokości poprzez zastosowanie maszyn przemieszczających pracowników do wykonywania prac na wysokości. Inna grupa projektów dotyczy zapewnienia bezpieczeństwa i warunków pracy w magazynach. Na slajdzie przedstawiono różnego rodzaju ruchome podesty, a także wózki magazynowe.

Duża liczba wniosków dotyczy poprawy bezpieczeństwa i warunków pracy w rolnictwie i leśnictwie. Na slajdzie zaprezentowano m.in. podgarniacz, który zwalnia oborowego od całodobowego podgarniania paszy dla krów. Robi to automat. To niedrogi urządzenie. Ostatnio wystąpiono o dofinansowanie poskromu zwierząt. Urządzenie pozwala uniknąć zagrożeń związanych z nieprzewidywalnymi zachowaniami zwierząt.

Kolejny slajd prezentuje rozwiązania zapewniające bezpieczeństwo pracy w laboratoriach m.in. urządzenia izolujące, hermetyzujące. W br. pewnym novum są projekty dotyczące poprawy oświetlenia stanowisk i miejsc pracy. I ostatni przykład – wprowadzenie do stosowania środków ochrony indywidualnej, m.in. specjalistycznych środków w radiologii.

Jeśli chodzi o pozytywne efekty projektów realizowanych w ramach programu (na poziomie przedsiębiorstw, to należy wymienić:

- poprawę bezpieczeństwa i warunków pracy dla ok. 21 tys. osób,
- przeprowadzenie pogłębionej oceny stanu bezpieczeństwa i higieny pracy w celu rzetelnej identyfikacji zagrożeń i oceny ryzyka zawodowego,
- weryfikację i aktualizację dokumentacji bhp w przedsiębiorstwach oraz przeprowadzenie kompleksowych pomiarów parametrów warunków pracy,

- zaangażowanie specjalistów z wielu dziedzin w projektowanie i realizację działań na rzecz poprawy warunków i bezpieczeństwa pracy,
- nawiązanie stałej współpracy pracodawców z kompetentnymi specjalistami w zakresie bhp,
- wprowadzenie w przedsiębiorstwach zmian organizacyjnych i technicznych w celu poprawy warunków pracy, które nie byłyby możliwe bez wsparcia finansowego,
- wspólne zaangażowanie kierownictwa, pracowników oraz specjalistów w realizację działań na rzecz poprawy bezpieczeństwa i higieny pracy,
- wzrost satysfakcji pracowników ze względu na poprawę bezpieczeństwa i warunków pracy.

Przewodniczący Rady Ochrony Pracy Janusz Śniadek:

Dziękuję panu dr Gackowi za przedstawienie materiału.

Proszę o zabranie głosu pana Cezarego Nobisa – dyrektora Biura Prewencji Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

Dyrektor Biura Prewencji Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Cezary Nobis:

Działania na obszarach wiejskich prowadzi prawie 300 przeszkolonych inspektorów prewencji. Prowadzą oni postępowania powypadkowe. Niestety, nie mamy do dyspozycji takich funduszy jak nasi poprzednicy. Ale sądzę, że robimy bardzo wiele w ramach posiadanych środków.

Przejdźmy do prezentacji – Działania prewencyjne Kasy mające na celu zmniejszenie liczby wypadków i chorób zawodowych. Tematyka prezentacji: 1. Wypadki przy pracy rolniczej i ich skutki. 2. Podstawy prawne, założenia oraz celowość działalności prewencyjnej realizowanej przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. 3. Kierunki działalności prewencyjnej KRUS. 4. Formy działań prewencyjnych realizowanych przez KRUS. 5. Wpływ prowadzonych przez KRUS działań prewencyjnych na bezpieczeństwo pracy w rolnictwie oraz na końcu podsumowanie.

Na slajdzie zaprezentowano liczbę zdarzeń zgłoszonych jako wypadki przy pracy rolniczej w latach 2007 – 2016 na tle liczby ubezpieczonych. Odnotowano spadek liczby wypadków z 29 363 w 2007 r. do 19 110 w 2016 r. Liczba wypadków zakończonych wypłatą jednorazowych odszkodowań zmniejszyła się z 18 723 w 2007 r. do 13 662 w 2016 r. Należy zwrócić uwagę, że ubezpieczonych jest 1,3 mln rolników. Praca rolnicza nie jest pracą 8-godzinną. Rolnik pracuje często po 20 godzin dziennie. Jest cały czas na stanowisku pracy. Często jest to związane z pracą w nocy w zmiennych warunkach atmosferycznych. Uważamy, że spadek liczby zdarzeń wypadkowych jest konsekwencją działań podejmowanych przez KRUS. Odnotowaliśmy również spadek liczby zdarzeń wypadkowych ze skutkiem śmiertelnym z 94 w 2007 r. do 83 w 2016 r. Najmniej wypadków śmiertelnych – 63 – zdarzyło się w 2015 r.

Na slajdzie przedstawiono strukturę wypadków w 2016 r. według grup wypadkowych. Do największych grup wypadków należą: upadek osób – 47,9%, uderzenie, przygniecenie, pogryzienie przez zwierzęta – 12,8%, pochwycenie i uderzenie przez części ruchome maszyn i urządzeń – 12,2%.

Wśród najczęstszych przyczyn wypadków w 2016 r. należy wymienić:

- zły stan nawierzchni podwórzy, ciągów komunikacyjnych (śliskie, grząskie, nierówne) – 14,8% wypadków,
- reakcję zwierząt na nieznanne bodźce i otoczenie (ból, strach, hałas, podejście do zwierzęcia bez uprzedzenia głosem, wymuszona pozycja ciała itp.) – 8% wypadków.

Chciałbym w tym miejscu zwrócić uwagę, że nowoczesnych obór prezentowanych w poprzednim materiale nie spotyka się zbyt często na terenach wiejskich. Budownictwo nie zmienia się tak szybko na terenach wiejskich. Większość zwierząt jest utrzymywana w gorszych warunkach. Stąd ich reakcje i zdarzenia losowe.

Kolejne przyczyny to:

- niestosowanie obuwia roboczego lub stosowanie nieodpowiedniego, wyeksploatowanego albo zabrudzonego obuwia – 7,9% wypadków,
- niewłaściwe uchwycenie, trzymanie narzędzi – 5,7% wypadków,
- niewłaściwe operowanie kończynami w strefie zagrożenia – 5,5% wypadków,

- nieprawidłowy sposób wchodzenia i schodzenia z maszyn rolniczych, przyczep, wozów itp. – 4,7% wypadków,
- niedostateczna koncentracja uwagi na wykonywanej czynności – 3,4%,
- wady konstrukcyjne (budynków, schodów i stanowisk dla zwierząt, niezabezpieczone otwory zrzutowe i kanały gnojowe) – 3,2% wypadków.

Kolejna problematyka, którą zajmuje się Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, dotyczy chorób zawodowych. Na slajdzie zaprezentowano liczbę chorób zawodowych zakończonych wypłatą jednorazowego odszkodowania w latach 2007 – 2016. Odnotowano wzrost liczby chorób zawodowych ze 105 w 2007 r. do 268 w 2016 r. Główną przyczyną wzrostu jest zakażenie boreliozą. W 2016 r. odnotowano 226 przypadków zakażenia tą chorobą. W innych grupach chorób np. astma oskrzelowa, zewnątrzpochodne zapalenie pęcherzyków płucnych, w chorobach skóry występuje tendencja spadkowa. Dzięki stosowaniu przez rolników środków ochrony indywidualnej zmniejsza się liczba chorób skóry i płuc.

Działalność prewencyjna KRUS realizowana jest zgodnie z art. 63 i 56 ustawy z 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz kierunkami działalności prewencyjnej KRUS, określonymi przez prezesa Kasy. Jej celem jest zmniejszenie liczby wypadków i chorób zawodowych rolników poprzez zapobieganie ich powstawaniu oraz ograniczenie skutków zdarzeń wypadkowych. Natomiast sposób realizacji – to: kształtowanie właściwych postaw i nawyków poprzez popularyzowanie zasad ochrony zdrowia i życia w gospodarstwie rolnym, wskazywanie zagrożeń wypadkowych występujących w gospodarstwach rolnych, motywowanie do poprawy warunków pracy w obojętności gospodarstwach (np. konkursy Bezpieczne Gospodarstwo Rolne), popularyzowanie rozwiązań, których stosowanie zmniejsza ryzyko wypadku w gospodarstwie rolnym.

Działania prewencyjne KRUS kierowane są do: rolników i ich rodzin, uczniów szkół wiejskich i szkół o profilu rolniczym, innych osób zamieszkujących tereny rolnicze oraz związanych ze środowiskiem wiejskim (np. sołtysów, przedstawicieli samorządów terenowych, związków i organizacji rolniczych, nauczycieli, członków OSP, kół gospodyń wiejskich). Partnerami w realizacji działań prewencyjnych są: instytucje państwowe (np. PIP), organizacje pozarządowe oraz społeczne, uczelnie i instytuty naukowe (np. CIOP-PIB), środki społecznego komunikowania, a także producenci i dystrybutorzy środków do produkcji rolniczej, maszyn i urządzeń rolniczych.

Wykorzystujemy różne formy upowszechniania wiedzy o bhp w gospodarstwie rolnym. To szkolenia, spotkania i pogadanki, które najczęściej organizowane są w remizach i szkołach, ale także w domach sołtysów. Następnie – konkursy z zakresu wiedzy o bhp w gospodarstwie rolnym, konkursy na bezpieczne gospodarstwo rolne, pokazy bezpiecznej pracy, olimpiady na temat bhp dla uczniów szkół z terenów wiejskich, konkursy dla dzieci: testowe, plastyczne, fotograficzne i inne, przeglądy gospodarstw i prac polowych, popularyzowanie zasad bhp poprzez środki masowego przekazu – prasę, radio, telewizję, portale internetowe. Przekazujemy także materiały popularyzatorskie podczas imprez masowych dla rolników. Z innych form oddziaływania prewencyjnego można wymienić np. indywidualny instruktaż.

Wykres pokazuje liczbę szkoleń i spotkań z zakresu bhp w gospodarstwie rolnym, przeprowadzonych przez jednostki terenowe KRUS w latach 2006 – 2016. W ubiegłym roku przeprowadzono 2182 szkolenia dla rolników, 1545 szkoleń dla dzieci i młodzieży i 218 szkoleń dla uczniów szkół rolniczych. Dzieci są niejako naszymi ambasadorami. Zanoszą tę wiedzę do domów. Często ich postawa wpływa na poprawę bezpieczeństwa w gospodarstwie rolnym. Chcemy oddziaływać na świadomość rolników poprzez dzieci.

Na slajdzie przedstawione są zdjęcia ze szkoleń i pogadarek na temat bhp w gospodarstwie rolnym. Na tych spotkaniach prezentujemy środki ochrony indywidualnej – kamizelki, rękawice, ochronniki słuchu, okulary. Rolnicy otrzymują odpowiednie zestawy. Chcemy wzbudzić w nich chęć posiadania takiego asortymentu, sprzyjającego zmniejszeniu liczby wypadków.

Celem Ogólnokrajowego Konkursu Bezpieczne Gospodarstwo Rolne – którego XV edycja została właśnie rozstrzygnięta – jest promocja zasad ochrony zdrowia i życia w gospodarstwie rolnym. Patronat honorowy objął prezydent RP Andrzej Duda. Organizatorami

są: Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Państwowa Inspekcja Pracy i – do tego roku – Agencja Nieruchomości Rolnych. W latach 2003 – 2017 do konkursu zgłosiło się 18 085 gospodarstw rolnych, w 2017 r. – rekordowa liczba 1021 gospodarstw. Zwycięzcami jubileuszowej edycji konkursu zostali Beata i Piotr Kondracy z Górnego w woj. lubelskim. Laureaci otrzymali ciągnik ufundowany przez prezesa KRUS. Chciałbym zwrócić uwagę, że zgłoszone do konkursu gospodarstwa odwiedziła komisja, która wskazywała m.in. nieprawidłowości. Dzięki temu rolnicy z roku na rok poprawiali bezpieczeństwo pracy w swoich gospodarstwach rolnych.

Wspólnie z Państwową Inspekcją Pracy organizujemy Ogólnopolski Konkurs Plastyczny dla Dzieci „Bezpiecznie na wsi to podstawa, środki chemiczne to nie zabawa”. Chcemy wśród dzieci wzbudzić zainteresowanie bezpieczeństwem na wsi i wskazać zagrożenia na terenach wiejskich. Niedawno zakończyła się VII edycja tego konkursu. Podsumowanie – dzięki uprzejmości pana marszałka – odbyło się w sali kolumnowej. Honorowy patronat objął minister rolnictwa i rozwoju wsi. W 2011 r. do konkursu zgłosiło się 25 373 dzieci, a w 2017 r. – 34 332. Każdy z uczestników powinien zostać nagrodzony. Każde dziecko dostrzegło niebezpieczeństwa – często w swoim gospodarstwie rolnym – przedstawiając je na rysunku.

W ostatniej edycji konkursu uczestniczyły 2642 szkoły. W tych placówkach odbyły się szkolenia i pogadanki z dziećmi, prowadzone przez naszych inspektorów. Na slajdach przedstawiono nagrodzone prace. Dla dzieci udział w konkursie był wspaniałym przeżyciem. Otrzymaliśmy wiele podziękowań. Słowa uznania należą się również kadrze nauczycielskiej, która zaangażowała się w to przedsięwzięcie.

Rozstrzygnęliśmy XXII edycję konkursu „W rolnictwie można pracować bezpieczniej” na publikacje poświęcone bezpieczeństwu pracy rolników. Jego adresatem były osoby publikujące w środkach masowego przekazu. Ocenialiśmy artykuły prasowe i publikacje internetowe, audycje radiowe i audycje telewizyjne. Uroczyste podsumowanie odbyło się w centrali KRUS, gdzie spotkali się wszyscy nagrodzeni autorzy, by rozmawiać o roli mediów w kształtowaniu wśród rolników postawy odpowiedzialności za bezpieczeństwo podczas pracy.

Nasi inspektorzy dokonują również przeglądów gospodarstw i prac polowych. Ich celem jest sprawdzenie stanu technicznego maszyn i urządzeń, stanu ciągów komunikacyjnych, instalacji elektrycznych, stosowanie środków ochrony pracy oraz wskazanie potencjalnych zagrożeń dla bezpieczeństwa. Przeprowadzałem takie czynności. Niekiedy zwrócenie uwagi np. na brak osłony wału przekładnika ma bardzo duże znaczenie.

Podczas imprez rolniczych takich jak targi, wystawy rolnicze, pikniki, Dni Otwartych Drzwi w Ośrodkach Doradztwa Rolniczego czy dożynek organizujemy stoiska i punkty informacyjne KRUS. W 2016 r. Kasa zorganizowała 891 stoisk, które odwiedziło 110,5 tys. osób. Organizujemy też pokazy, które dotyczą m.in. bezpiecznej pracy, np. pilarkami czy innymi maszynami/urządzeniami rolniczymi, używania odzieży roboczej i środków ochrony osobistej, środków do bezpiecznej obsługi zwierząt, np. poskromów oraz udzielania poszkodowanym w wypadkach pierwszej pomocy przedmedycznej. W 2016 r. odbyło się 1746 pokazów, obejrzało je niemal 67 tys. osób.

Współpracujemy z Państwową Inspekcją Pracy (m.in. w organizowaniu konkursu plastycznego dla dzieci i konkursu Bezpieczne Gospodarstwo Rolne), ze Szkołą Główną Gospodarstwa Wiejskiego (w organizacji VII Ogólnopolskiego Konkursu Wiedzy o Ergonomii i Bezpieczeństwie Pracy w Rolnictwie), z zarządem głównym Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP (w organizacji XIX Ogólnopolskiego Konkursu Radiowego „Strażacy ochotnicy nie tylko gaszą pożar). Na mocy porozumienia dotyczącego wdrażania systemu ratownictwa przedlekarskiego na terenach wiejskich przekazaliśmy jednostkom OSP 73 zestawy ratownictwa przedlekarskiego.

Popularyzujemy zasady bezpiecznej pracy za pośrednictwem środków masowego przekazu. Publikujemy treści prewencyjne na stronie internetowej www.krus.gov.pl. Prowadzimy na tej stronie aplikację kalendarz wydarzeń prewencyjnych. Jest to narzędzie do przeglądania i wyszukiwania działań prewencyjnych – np. szkoleń, konkursów – planowanych przez jednostki terenowe KRUS.

Z innych działań prewencyjnych Kasy należy wymienić nadawanie Znak Bezpieczeństwa KRUS maszynom i urządzeniom o wysokim poziomie bezpieczeństwa lub innym wyrobom zwiększającym bezpieczeństwo pracy rolniczej, a także typowanie wyrobów do wyróżnienia targowego „Wyrób zwiększający bezpieczeństwo pracy w gospodarstwie rolnym” i przyznawanie statuetki DOBROŚLAW.

W dniu 19 października br. w siedzibie MRiRW odbyła się Konferencja Naukowo-Szkoleniowa „Choroby zawodowe rolników związane z czynnikami biologicznymi”. Organizowane przez Kasę i pod patronatem ministerstwa spotkanie było forum wymiany doświadczeń i badań czołowych ośrodków naukowych oraz instytucji zajmujących się zdrowiem rolników. Spotkanie było odpowiedzią na zauważalny w ostatnich latach wzrost liczby zachorowań na odzwierzęce rolnicze choroby zawodowe m.in. odkleszczowe, takie jak borelioza. Uczestniczyli m.in. światowej sławy naukowcy zajmujący się chorobami odzwierzęcymi, którzy przekazywali bardzo interesujące spostrzeżenia. Planujemy zorganizowanie następnej konferencji.

Podsumowując – dzięki działaniom Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego ponad trzykrotnie spadła liczba wypadków w rolnictwie z 65 936 w 1993 r. do 19 110 w 2016 r. Liczba wypłaconych świadczeń zmniejszyła się z 42 075 w 1993 r. do 13 662 w 2016 r. Wskaźnik wypadkowości – mierzony liczbą wypadków na 1000 ubezpieczonych – spadł z 24,6 w 1993 r. do 10,1 w 2016 r. To sukcesy, którymi należy się chwalić.

Na zakończenie chciałbym odnieść się do kosztów działań prewencyjnych. W latach 2012 – 2016 KRUS otrzymywał na działania prewencyjne środki w wysokości nieco ponad 2 mln zł. W ubiegłym roku otrzymaliśmy znacznie mniejszą kwotę. Podzieliwszy tę kwotę przez liczbę ubezpieczonych rolników okaże się, że koszt działań prewencyjnych w przeliczeniu na jednego rolnika wynosi 1,5 zł. Gdybyśmy mogli korzystać ze środków, o których mówili przedmówcy, to stan bezpieczeństwa na wsi z pewnością byłby lepszy. Ten apel kieruję na ręce pana przewodniczącego.

Przewodniczący Rady Ochrony Pracy Janusz Śniadek:

Dziękuję za kolejny interesujący referat.

Otwieram dyskusję. Kto z państwa chciałby zabrać głos?

Pan Bogusław Motowidełko, proszę.

Członek Rady Ochrony Pracy Bogusław Motowidełko:

Mam pytanie do pani dyrektor Małgorzaty Nietopiel z ZUS. Pani dyrektor mówiła m. in. o trybie postępowania z wnioskiem o dofinansowanie. W drugim etapie dokonywana jest ocena wniosku. Czy na tym etapie przewidziana jest współpraca z przedstawicielami pracowników, np. ze związkami zawodowymi? Czy na tym etapie przewidziana jest również współpraca z Inspekcją Pracy w zakresie oceny warunków pracy danego przedsiębiorstwa?

W wystąpieniu przedstawiciela CIOP-PIB była mowa o współdziałaniu z pracownikami. Stąd moje pytanie.

Dyrektor Departamentu Prewencji i Rehabilitacji ZUS Małgorzata Nietopiel:

Wniosek jest oceniany najpierw formalnie – czy posiada wszystkie informacje niezbędne do dofinansowania. Wymagana jest również ocena ryzyka na stanowiskach pracy. Zatem wniosek razem ze wszystkimi załącznikami jest formalnie oceniany przez ZUS. Jeżeli została załączona ocena ryzyka, to nie ma potrzeby kontaktowania się z wnioskodawcą, ponieważ od strony formalnej wniosek został prawidłowo przygotowany.

Jeżeli specjalista z CIOP-PIB stwierdzi merytoryczne nieprawidłowości w ocenie ryzyka, to wówczas do ZUS kierowane są zalecenia eksperta. One są wysyłane do wnioskodawcy w celu dokonania modyfikacji. Wnioskodawca poprawiając ocenę ryzyka zapewne współpracuje ze swoimi służbami bhp, ewentualnie innymi osobami, które pomagają mu ocenić ryzyko na stanowiskach pracy, czy też stwierdzić nieprawidłowości, które można by wyeliminować poprzez dofinansowanie. Tak domyślamy się. Każdy wnioskodawca zapewne wykorzystuje wiedzę swoich specjalistów o bezpiecznych stanowiskach pracy. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie współpracuje z innymi osobami, niż wskazane we wniosku oraz specjalistami z CIOP-PIB.

Członek Rady Ochrony Pracy Andrzej Paszkiewicz:

Chciałem podziękować za bardzo dobry materiał przedstawiony przez poszczególne instytucje. Uważam, że szczególnie w małych miejscowościach należałoby zwrócić się do miejscowego proboszcza z prośbą o ogłaszanie z ambony informacji o różnych szkoleniach dla dorosłych i dzieci.

Przewodniczący Rady Ochrony Pracy Janusz Śniadek:

To interesująca uwaga. Komunikat z ambony – zwłaszcza gdy chodzi o małą wioskę – jest bardzo cennym i skutecznym sposobem docierania. Dedykuję to przedstawicielom KRUS.

Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos?

Pani Renata Górna, proszę.

Członek Rady Ochrony Pracy Renata Górna:

Przyłączam się do gratulacji dla przedstawicieli instytucji obecnych na dzisiejszym posiedzeniu. Zwracam uwagę na konsekwencję, zakres działań realizowanych na rzecz poprawy warunków pracy i upowszechnianie wiedzy.

Przypominam, że Rada Ochrony Pracy zajmowała się tym zagadnieniem w marcu ub. r. Dokonywaliśmy wówczas pierwszej oceny programu dofinansowania realizowanego przez ZUS. Uważam, że dwa wnioski z tamtego stanowiska są nadal aktualne. Myślę, że warto je powtórzyć. Pierwszy – wybrzmiał w wypowiedzi pani dyrektor Nietopiel z ZUS – zauważa się nadal terytorialne zróżnicowanie w zakresie zainteresowania programem. Są województwa bardzo aktywne – jak pani dyrektor była uprzejma pokazać – które niemal masowo te wnioski kierują, a są też województwa niewykazujące zainteresowania. Żle się dzieje, jeżeli są to województwa, w których poziom wypadkowości jest znaczący.

W marcu ub. r. mówiliśmy m.in. o województwie warmińsko-mazurskim czy dolnośląskim. Z tych regionów było niewiele wniosków. Dzisiejsza wypowiedź pani dyrektor ewidentnie potwierdza, że nadal występuje problem albo w dotarciu z informacją do płatników, albo z brakiem zainteresowania. Może Rada powinna ten wniosek ponowić. Dotarcie z informacją do tych regionów na pewno przyczyniłoby się do poprawy warunków pracy osób zatrudnionych w tamtejszych przedsiębiorstwach.

Drugi wniosek dotyczy tematyki działań inwestycyjnych. Niemal połowa działań odnosi się do ograniczenia obciążenia układu mięśniowo-szkieletowego i wentylacji. To bardzo poważne zagrożenia środowiska pracy. Ale przypominam, że równie ważnymi są takie zagrożenia, jak hałas, promieniowanie jonizujące, pola elektromagnetyczne. Czy płatnicy interesowali się eliminowaniem tych zagrożeń? Czy ponownie ta kwestia jest traktowana marginalnie? Może dlatego, że to są zagrożenia dość trudne do opisanie we wniosku o dofinansowanie. Może warto było przeprowadzić szkolenia na temat przeciwdziałania wymienionym wyżej zagrożeniom.

Trzecia kwestia dotyczy środków na działania prewencyjne KRUS. 1,5 zł na osobę to kwota dość niewiarygodna. Zwracam uwagę, że w rolnictwie zdarza się dużo wypadków nierejestrowanych np. wypadki dzieci. Uważam, że warto podjąć działania, żeby pozyskać dla KRUS większe środki, budżetowe czy z dotacji. Rada powinna wskazać ten problem w swoim stanowisku.

Przewodniczący Rady Ochrony Pracy Janusz Śniadek:

Jeśli chodzi o środki przewidziane na prewencję, to w przypadku ZUS jest regulacja ustawowa. Nie jestem pewien, czy w przypadku KRUS również chodzi o regulację ustawową – wtedy apel kierowany do Rady byłby celowy – czy też jest to kwestia regulacji wewnętrznych. Prosiłbym o wyjaśnienie.

Dyrektor Biura Prewencji KRUS Cezary Nobis:

Ta kwota jest uzależniona od wielkości odpisu od funduszu składkowego. Należałoby zwiększyć procent odpisu od funduszu składkowego, abyśmy mogli otrzymać większą kwotę...

Przewodniczący Rady Ochrony Pracy Janusz Śniadek:

Czyli to jest określone w ustawie?

Dyrektor Biura Prewencji KRUS Cezary Nobis:

Tak, w ustawie. Te środki pochodzą ze składek rolników. Ale – jeżeli potraktujemy gospodarstwo rolne jako zakład pracy, to może moglibyśmy się wkomponować w program realizowany przez ZUS i pozyskać środki z innych funduszy, nie tylko z funduszu składowego.

Przewodniczący Rady Ochrony Pracy Janusz Śniadek:

Uwzględnimy te kwestie przy opracowywaniu stanowiska.

Czy pani dyrektor Nietopiel chciałaby zabrać głos?

Proszę, pani dyrektor.

Dyrektor Departamentu Prewencji i Rehabilitacji ZUS Małgorzata Nietopiel:

W naszym przekonaniu, upowszechnianie wiedzy na temat tego programu generalnie dotarło do wszystkich miejsc, czego dowodzi liczba wniosków, praktycznie z każdego obszaru technicznego i w każdym województwie. Nierówności wynikają z liczby przedsiębiorstw funkcjonujących w województwach. Jedne województwa są bardziej uprzemysłowione, inne – mniej.

Zwracam uwagę, że konferencje i seminaria na temat bezpieczeństwa na stanowiskach pracy były organizowane w miastach, z których spływa najmniej wniosków – np. w Rzeszowie, Olsztynie, Białymstoku. Wykorzystujemy też bezpośredni kontakt z wnioskodawcami. Nadal będziemy brać udział w przedsięwzięciach organizowanych w miejscowościach, w których liczba wniosków jest mniejsza. Ale chciałabym również zauważyć, że obecnie kwota, którą dysponuje ZUS nie wystarcza na zrealizowanie wszystkich wniosków, które wpłynęły do Zakładu.

Środki na działalność z zakresu prewencji wypadkowej wynoszą 1% należnych składek na ubezpieczenie wypadkowe. Zapewne składki na ubezpieczenie wypadkowe wpłacane przez płatników do ZUS są większe, stąd na jednego ubezpieczonego mamy prawie 4 zł. Nie ukrywam, że dzięki ostatniej nowelizacji – dzięki senatorowi Rulewskiemu – zamiast od 1%, będziemy mieć od 1,1%. To on wystąpił o podniesienie. Cieszy, że wśród głosów poparcia są też takie, które zwiększają te środki.

Na przyszły rok przewidzieliśmy zdecydowanie więcej niż 1%. Mamy na stanie ponad 5 tys. wniosków, oczywiście uwzględniamy, że 20% z nich może być ocenionych negatywnie. Zwróciliśmy się o środki ponad 3-krotnie wyższe, czyli ponad 200 mln zł. Ustawa budżetowa jeszcze nie jest jeszcze uchwalona. Nie wiemy, czy je otrzymamy. Jeśli otrzymamy, to liczymy, że dofinansujemy wszystkich przedsiębiorców, którzy wystąpili w wnioskiem.

Współpracujemy z KRUS w różnych dziedzinach. Jest wielu wnioskodawców z zakładów usług leśnych oraz gospodarstw rolnych, które jako przedsiębiorstwa odprowadzają składki do ZUS i mają prawo ubiegać się o dofinansowanie.

Przewodniczący Rady Ochrony Pracy Janusz Śniadek:

Wyobrażam sobie, że ta nieproporcjonalność w liczbie składanych wniosków w rozkładzie terytorialnym nie musi pociągać za sobą analogicznej nieproporcjonalności w przyznawaniu dofinansowania. Ale to taki postulat, myślę, że realizowany...

Pan przewodniczący Zbigniew Janowski, proszę.

Zastępca przewodniczącego Rady Ochrony Pracy Zbigniew Janowski:

Pani dyrektor w swojej prezentacji wspomniała, że ZUS zamierza zmienić formułę oceny wniosków na konkursową. Czy to będzie dotyczyło wniosków już złożonych do ZUS, czy wniosków w przyszłości – będzie nowe otwarcie i według nowych zasad?

Dyrektor Departamentu Prewencji i Rehabilitacji ZUS Małgorzata Nietopiel:

Zakładamy, że to będzie dotyczyło wniosków, które będą wpływały po ogłoszeniu konkursu. Po jego ogłoszeniu wszystkie osoby, które otrzymały informację, będą składać ponownie wnioski. Zakładamy w tym momencie, że pozyskując w planie tak wysokie środki na przyszły rok, dofinansujemy wszystkich zainteresowanych wnioskodawców. Niemniej jednak gdyby jakaś pula wniosków pozostała, to ich autorzy w pierwszej kolejności otrzymają informację, że mogą ponownie złożyć wnioski w ramach konkursu. Ale tu nieco wybiegam w przyszłość, dlatego, że jeszcze nie ma regulaminu.

Przewodniczący Rady Ochrony Pracy Janusz Śniadek:

Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos? Nie widzę zgłoszeń.

Zakończyliśmy rozpatrywanie punktu trzeciego porządku dziennego.

Projekt stanowiska w tej sprawie przygotowuje Zespół ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Środowisku Pracy.

Przechodzimy do spraw bieżących. Informuję, że następne posiedzenie Rady odbędzie się 5 grudnia br. Początek godz. 10.00. Tematem posiedzenia będzie program działania Państwowej Inspekcji Pracy na 2018 r. Natomiast 23 listopada br. o godz. 14.00 w siedzibie Rady odbędzie się posiedzenie Zespołu ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Środowisku Pracy. Zespół przygotowuje projekt stanowiska Rady w sprawie poprawy skuteczności systemów zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy w świetle wymagań nowej normy ISO 45 001.

Przyłączam się do podziękowań pod adresem dzisiejszych prelegentów. Myślę, że bardzo dobrze dobraliśmy plan pracy Rady. Sądzę, że wspólnie czerpaliśmy pewną satysfakcję z pozytywnych rezultatów działań prewencyjnych prowadzonych przez instytucje, których przedstawiciele referowali nam swoje obszary działania.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w sprawach bieżących? Nie widzę zgłoszeń.

Wyczerpaliśmy porządek dzienny. Zamykam posiedzenie Rady Ochrony Pracy. Szczęśliwej drogi do domu!